

og større over for Spørgsmaalet om at udvide Lolland-Falsters Stifts Omraade. Lovforslagets Motiver indeholde om dette, jeg kan næsten sige, det vigtigste Punkt, egentlig talt intet som helst. Der staar nemlig, at der er Betæneligheder ved at foretage Forandringer med Stiftet, saasom det i hundrede Aar har udgjort et selvstændigt Stift. Men det har jo Sjællands Stift ogsaa, og dog foreslaas der her foretaget Forandringer med Sjællands Stift. Ud over dette anføres der egentlig kun en Grund, og det er afdøde Biskop Fogs Standpunkt. Han mente, at man ikke burde gaa bort fra det gamle lolland-falsterske Stift. Men han har jo ogsaa udtalt sig for, at Sjælland ikke burde deles. Tillægger man altsaa den afdøde ansete Biskops Opfattelse Betydning i det ene Spørgsmaal, er der ogsaa Grund til ikke at tillægge hans Standpunkt i det andet Spørgsmaal mindre Betydning. Da der altsaa intet som helst oplyses med Hensyn til de Betæneligheder, der have været over for dette Punkt, vil jeg tillade mig at anmode den ærede Minister om — ikke blot i Udvalget — men ogsaa her i Tinget, at ville gøre Rigsdagen bekendt med disse Betæneligheders Omfang og Art. Det, der falder en i Øjnene, er alligevel dette, at intet vilde være naturligere end at udvide Lolland-Falsters Stift med den sydlige Del af Sjælland, i Særdeleshed da den Grund, der nævnes for at flytte bort fra Nykøbing, ikke har noget som helst paa sig. Biskoppen kan lige saa godt blive boende i Nykøbing, og al Strid mellem de forskellige Byer paa Sjælland uden for København vil dermed være bilagt. Og det vilde have stor Betydning, om vi kunde blive enige paa dette Punkt. Saa er der den anden Mulighed, at en Del af, hvad der hidtil har ligget under Sjællands Stift, f. Eks. Færøerne, Grønland og de vestindiske Øer kunde henlægges under et andet Stift. Men navnlig taler for en Udvidelse af Lolland-Falsters Stift disse to Hensyn, for det første, at i Bestallingen har Administrationen betinget sig, at Biskoppen eventuelt maatte gaa ind paa en saadan Udvidelse, og for det andet, at der for Tiden nede i dette Stift residerer en Biskop, som er en yngre Mand og desuden er anset for et stort, administrativt Talent, foruden at han i øvrigt anses for en overmaade dygtig Mand. Hvis der derfor er noget Tidspunkt, som vilde være gunstigt for en saadan Udvidelse af dette Stift, maatte det være det nuværende. Dernæst vil jeg gerne spørge den ærede Minister, om det, for saa vidt man af de

af forskellige Talere nævnte Grunde ikke vilde gaa med til at gennemføre Forslaget nu, og den højtærede Minister anser de nuværende Forhold i Sjællands Stift for uholdbare i Længden, ikke var muligt for den højtærede Minister ad administrativ Vej at foretage denne Deling af Sjællands Stift, saa at den sydlige Del af Stiftet kunde henlægges til Lolland-Falsters Stift. Jeg bemærker dog, at jeg ikke har undersøgt denne Sag nøjere, saa jeg kan ikke udtale mig nærmere derom.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Jeg skal, hvad angaar Nødvendigheden af Oprettelse af det ny Bispeembede, i det væsentlige henholde mig til, hvad jeg sagde ved Lovforslagets Forelæggelse. Man maa endelig ikke gøre Regning paa, at alt i enhver Henseende paa dette Omraade kan blive ved det gamle, thi ogsaa paa det kirkelige Omraade maa man tage Hensyn til den store Udvikling her i Landet i de sidste Hundrede Aar. Man vilde for 100 Aar siden, da Lolland-Falsters Bispeembede blev oprettet, paa ingen Maade have tænkt sig, at Sjællands Stift 100 Aar efter skulde have 3 Gange saa mange Indbyggere som den Gang, og man tænkte sig heller ikke for 100 Aar siden Religionsfrihed her i Landet, saa der blev en Række af kirkelige Samfund og desuden en Mængde kirkelige Partier, som have givet Anledning til en umaadelig Mængde Forespørgsler netop til Sjællands Biskop, der jo er den første blandt sine Lige og som saadan altid bliver spurgt fra Regeringens Side. Der er i Virkeligheden nu blevet en saadan Mængde Embedsforretninger for Sjællands Biskop, at det er ganske umuligt selv for den allerdygtigste Mand at bestride dette Embede, og for Øjeblikket sidder der en Mand i Embedet, som virkelig er en arbejdsdygtig Mand trods sin Alder, og som heller ikke lider af Magelighedshensyn, saa at han af den Grund skulde undlade at gøre, hvad man kunde. Naar denne Mand saa ivrig som nogen arbejder for at faa Stiftet delt, er det ogsaa, synes det mig, nogen Betryggelse for, at der er gode Grunde for at gaa til Stiftets Deling. Det er i øvrigt en Sag, der har foreligget i mange Aar, og der har ogsaa af og til paa Rigsdagen været Tale derom. Jeg mindes saaledes, at jeg for nogle Aar siden havde Lejlighed til i Finansudvalget, medens jeg sad som Formand der, at drøfte Sagen dels med Udvalgets Medlemmer, dels med den da-